

Р Е Ц Е Н З И Я

от **проф. д-р Андроника Мартанова**, сектор Екранни изкуства, Институт за изследване на изкуствата, БАН (andronika.martanova@gmail.com, ORCID:0000-0002-5304-4408, научно направление 8.4. „Театрално и филмово изкуство“)

за дисертационен труд – ОНС „доктор“ на

Иппин Уан

ХОРЕОГРАФСКИ ИНТЕРПРЕТАЦИИ НА ТАНЦОВИ ДРАМИ, АДАПТИРАНИ ПО КИТАЙСКИ ЛИТЕРАТУРНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

Научен ръководител: **проф. д.н. Анелия Янева**
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство, област на висше образование 8. Изкуства,

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“
 ФАКУЛТЕТ ПО ИЗКУСТВА
 КАТЕДРА „ХОРЕОГРАФИЯ“

Настоящата рецензия е изготвена съгласно Заповед № 885 от 20.03.2025. от ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“ - проф. д-р Николай Марин. Всички представени документи от кандидата са в съответствие с нормативните и законови уредби (Правилник на ЮЗУ за условията и реда на придобиване на научни степени и академични звания; ЗРАСРБ и допълнителни, свързани с процедурите разпоредби и актове).

Транспонирането на литературно произведение в системата на изпълнителските, сценичните и визуалните изкуства е особено интересен обект за изследване, най-малкото защото става въпрос за акт на превод от езика на словесността към приемащия регистър на друг тип художествена изразност. Предизвикателствата в този пренос са много пред творците, но и дават възможност за активно разгръщане на авторското въображение.

В съвременната епоха все повече ставаме свидетели за огромните възможности, които предлага танцовото изкуство в „прочита“ на литературата – собствена и чужда – през системите на хореографската граматология и телесна образност. Всеки един текст може да се превърне в танц, който да говори достатъчно ярко както на локалната, така и на глобалната общност, по един универсален начин. Китайските изпълнителски изкуства,

умело боравят с различните наративни системи и в последните десетилетия сме свидетели на насищане на културното пространство със спектакли, които зрелищно адаптират не просто литературната световна класика, а успяват да боравят с широк кръг от първоизточници, принадлежащи на разнородни изкуства.

В този не малък научно-изследователски контекст се разполага и дисертационният труд на докторантката *Инпин Уан* **ХОРЕОГРАФСКИ ИНТЕРПРЕТАЦИИ НА ТАНЦОВИ ДРАМИ, АДАПТИРАНИ ПО КИТАЙСКИ ЛИТЕРАТУРНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ**. Текстът е с обем от 164 страници (тук не броя останалите 5 страници с другите приложения като биографична справка, публикации на докторанта). Научният апарат е с библиография от 56 единици, която е много интересна – в нея са посочени фундаментални китайски, европейски, американски, руски и български автори (като например Юлия Кръстева). Смятам, че подборът е много прецизен и показва отличната подготовка на Инпин Уан. Бележките под линия са 77, като чудесно впечатление прави, че китайските източници са преведени на български език. Радващо е, че в тях откриваме не само цитираната литература, но и доста културно-исторически уточнения свързани с изложението.

Дисертационният труд е структуриран по класически дедуктивен принцип – увод, четири глави със съответните подглави, заключение. Още в самия увод Инпин Уан очертава актуалността на темата, целите и задачите на изследването, като подчертава историческата динамиката в развитието на танцовата адаптация в спецификите и характеристиката на китайските хореографски практики. Хронологичната рамка свързана с танцовия театър е съответно от втората половина на XX и до първата четвърт на XXI век. В самия преамбюл на труда са посочени основните вектори на развитие на хореографския превод на литература в Китай:

- 1) класически европейски образци – „Ромео и Жулиета“, „Дамата с камелиите“ и пр.
- 2) транспониране на богатата, вековна национална литература (като например един от великите романи „Сън в алени покои“, „Богове и митове“) и не по-малко популярните класически драматургични конструкти на традиционната пекинската (а и не само) музикална драма (наричана още и опера). Тоест – става въпрос за превод на автохтонното словесно и нематериалното културно наследство в ареала на танцовия театър.
- 3) Хореографски адаптации на съвременни литературни творби – през авторството на Лу Сюн, Ба Дзин и Цао Ю – последният е много ярък драматург, преведен скоро и на български език (с емблематичната си творба „Буря“, 2021, ИК Български бестселър, в превод на водещия ни китаист д-р Евелина Хайн,

съставител е театроведът проф. Калина Стефанова, която пионерски „внесе“ в България високите образци на китайската нова драма). Постановянето на съвременни автори върху танцовото китайско поле задава и реалистичния ключ към хореографската изразност – явление, което доста активно се реализира в наши дни.

Именно върху този изключително актуален трети вектор се фокусира и работата Инпин Уан, умело водена от проф. д.н. Анелия Янева, за което искам да поздравя и научния ръководител, и дисертанта. Основните изследователски въпроси, които са разгледани в труда са свързани със структурата, танцовите форми, изграждането на плътност на персонажите, стилистиката, проблемите и предизвикателствата на превода пред съвременния хореограф. За целите на труда са проследени, анализирани и дискутирани теоретични трудове свързани с темата на изследване. Основните парадигми в целите на дисертацията са онтологични, интегриращи теория и практика, систематизация, методология и съдържателен анализ. Всъщност в тази първоначална основа лично аз виждам много стройна постройка, логика и яснота в намеренията.

Първата глава *„Връзка между литературните произведения и техните адаптации в танцовия театър“* е силно форсиране към темата на труда, изключително добре стъпва на семиотичната, херменевтичната и когнитивната методология в конкретиката на превод от словесност към танцова изразност. *„Адаптацията за танцов театър не представлява само преразказ на оригиналния сюжет и преживявания на героите, а е и реконструкция на произведението чрез уникалния израз на танцовия театър. Тази реконструкция цели да задълбочи идеите на оригиналното произведение, да изрази емоциите и съзнанието на героите и да пренесе културната стойност на класическите литературни творби в нов контекст“* (с.24 от труда). Трябва да подчертая, че китайският език съчетава пиктография, визуалност, знаковост (йероглифното писмо) и музикалност (чрез своите няколко тонове на прочит). Това от своя страна е много важно за разбирането и възприемането на литературния текст, още повече че в спецификата на китайския език има и не малко омофонични игри, които „играят“ с означаемото и означаващото. Точно в тази посока се движи и първата глава, като се правят активни паралели между изразните системи на текстуалното и движенческото. Как тялото на танцора се превръща в жив, действащ йероглиф, през който прочитаме съдържанието, емоциите, характерите? – това е въпросът на който Инпин Уан отговаря.

Задълбочено и стойностно са разгледани и проблемите на когнитивното възприятие, хоризонтът на естетическо очакване и културни натрупвания, абстрактността и линейността на наративите, рецептивните нагласи, механизмите на функциониране на четящите/гледащите при възприемането на художественото произведение – от една страна

литературно, от друга хореографско. *„Естетическите очаквания на публиката и да останат верни на образите, характеристиките и емоциите на оригиналните герои, или да „разчупят“ традицията, преобразявайки героите, така че те да отразяват личния житейски опит на хореографа и духовните търсения на съвременните хора“* – това е изводът на Уан, изведен на с.31 от труда. Обобщение, което е релевантно и към целият сложен механизъм на адаптацията, без значение къде е приложен (в танц, театър, кино, визуален образ, инсталация...) – буквално и буквалистично ли следваме текста или интерпретираме. И докде можем да си позволим да „бягаме“ от литературната основа. Възшност в тази първа глава са заложи и прозират не само тези теми, но огромният теоретично-практичен проблем за двойното авторско начало. Защото не става дори само въпрос за превод, а за ново, второ авторство в транспонирането на литературата в друга художествена система. В този контекст бих препоръчала за последващи занимания на докторантката (които силно поощрявам!) да погледне по възможност и трудовете на Пол Рикъор *„Конфликтът на интерпретациите“*, Роланд Барт *„Въображението на знака“*, и особено Волфганг Изер *„Обхватът на интерпретацията“*.

Втората глава *„Хореографски практики при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки“* започва постепенно да разкрива заложените идеи, посочени в първата. Тя се концентрира върху естетическите принципи в танцовия китайски театър, историческата еволюция в хода на адаптациите, преките и индиректните методи на сценичен и хореографски пренос по примера на case и key studies (в случая е с *„Сън в алени покои“*, *„Гръмотевична буря“*, *„Радиовълни“*, *„Уличката на трите къщи“*, *„Червените скали“*, *„Ода за червената слива“*). Не малка важна тема е и триадата литература-кино-танцов театър, засегнат и през анализа на емблематичните произведения *„Червено сорго“*, *„Цветята на войната“* (по текстът на нобеловия лауреат Мо Йен, гостувал и у нас, и романа Ян Гълин, в киното – на Джан Имоу). Съществен аспект е този за множеството и различието в боравеното с един и същ литературен първоизточник в многообразни творчески прояви и стилистични визии. Много са интересни анализите свързани с идеите на кросмейдийните и реинтерпретативни механизми в изразяването на националните културни китайски характеристики. Тук са засегнати и кинематографичните подходи в анализа на Инпин Уан, стъпващи и върху труда на Бела Балаж. В тази глава ясно се вижда възможността на докторантката за критичен, ерудиран и многопластов анализ. Единственото, което ми липсва е един обобщаващ извод, сегмент в края на главата.

Трета глава *„Хореографски стратегии при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки“* и **четвърта глава** *„Съдържание, стойност и препоръки при адаптиране на китайски литературни произведения в танцов театър“* са вече практико-аналитични, свързани с опита и познанията на Инпин Уан и като хореограф,

и като млад учен. Главите са фокусирани върху практикума, наративните и психологическите стратегии в хореографските решения и изграждането на образите, танцови техники, психологизиране през жестовия и пластичен режим на изразяване, културното влияние на адаптацията в съвременна танцова ситуация, опазването на литературното наследство и чрез неговото транспониране в езика на танца. Двете глави напълно разгръщат заложените аспекти и проблемни кръгове от първата глава, а именно – интерпретации, двойно авторско начало, трансформации, свобода и лимеси на надграждане. Коментира се и терминът „танцувалност“ в лоното на възможностите, които предоставя литературния първоизточник и степента на заложен потенциал на емотивната абстрактност. *„Този термин обозначава герои с богати емоции и динамични възможности за действие – качества, които позволяват да се използват пълноценно силните страни на танцовия театър, като същевременно се заобикалят неговите ограничения. Поради тази причина, хореографите често правят необходимите корекции в идентичността, характера или дори пола на персонажите, с цел да повишат тяхната „танцувалност“, като същевременно остават верни на духа и съдържанието на оригиналното произведение. Тази адаптация е необходима, за да може танцовият театър като сценично изкуство да създаде герои, които са не само визуално впечатляващи, но и емоционално въздействащи на публиката“* – от с.105 на дисертационния труд. Всички заложен горещи точки на анализ са подкрепени и с множество примери, за които има натрупан огромен практико-теоретичен материал. Изводът, до който стига дисертантката е логично, изключително прилежно изведен в хода на цялостното развитие на труда: *„Танцовите адаптации разширяват каналите за разпространение на литературните произведения и същевременно предоставят източник на вдъхновение и изпълнителско пространство за създаването на нови танцови постановки. И не на последно място, те предлагат ценен опит и теоретични насоки за развитието на бъдещото танцово театрално изкуство“* – с. 156.

Цялостното впечатление е, че дисертацията е отлично разработена, на високо научно ниво, с адекватни на изложението приноси, интересна, значима, със задълбочен поглед към китайската културна ситуация и художествено наследство. Определено много актуална тема. Бих препоръчала да бъде издадена не само в Китай, но и в България – мисля че е ценен труд за хуманитаристите занимаващи се както с изкуства, така и с Изток. Не са открити нарушения за плагиатство. Спазени са изискуемите срокове и необходимите реквизити за публична защита са налице (дисертационен труд, автореферат, CV, публикации и др.). Авторефератът отразява коректно съдържанието на дисертацията. За времето на докторантурата Инпин Уан е публикувала 3 текста в китайски академични издания, в

резултат на което е апробирана работата по дисертационния труд. Преди това има 10 други публикации и участие в множество научно-практически проекти.

Въпроси:

- Съвсем наскоро у нас гостува Ю Хуа, който е добре познат и обичан у нас и като романист с „Живи“ и като есеист с „Китай в десет думи“. Това ме изкушава да попитам: Кой е съвременният китайски писател/поет, който скоро ви е развълнувал и бихте трансформирали неговия текст в хореография? И защо?
- Бихте ли работили върху съвременна китайска поезия и смятате ли, че е подходяща за танцов театър у нас?
- Имате ли поглед върху съвременната българска литература преведена в Китай (като например Георги Господинов) и дали бихте се интересували да адаптирате български писател на танцовата китайска и международна сцена?

Биографични данни за дисертанта: Инпин Уан завършва университета в Сямън, провинция Фудзиен през 2014, катедра „Китайски танци“, специалност „Танцово изкуство“, бакалавърска степен. След което продължава и в магистърската програма, в която се дипломира през 2017 г. Преподавател по танци към Музикалното училище на университета „Дзимей“, танцьор, хореограф-режисьор на множество творби, носител на награди. Активен практик, а и талантлив теоретик.

Заключение: „ХОРЕОГРАФСКИ ИНТЕРПРЕТАЦИИ НА ТАНЦОВИ ДРАМИ, АДАПТИРАНИ ПО КИТАЙСКИ ЛИТЕРАТУРНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“ е отлично разработен, приносен дисертационен труд, фокусиран върху сложен и несъмнено широк изследователски ареал свързан с нееднозначните проблеми на литературната адаптация в системата на другите изкуства, конкретно танцовото. Без никакво съмнение и с огромно удоволствие предлагам на членовете на научното жури да бъде присъдена образователната и научна степен „ДОКТОР“ на кандидата Инпин Уан.

София, 28.04.2025

Проф. д-р Андроника Мартонова

R E V I E W

by **Prof. PhD. Andronika Màrtonova**, Screen Arts Sector, Institute for Ars Studies, Bulgarian Academy of Sciences (andronika.martonova@gmail.com, ORCID:0000-0002-5304-4408, scientific field 8.4. "Theatre and Film Art")

dissertation of

Wang Yingping

CHOREOGRAPHIC INTERPRETATIONS OF DANCE DRAMAS ADAPTED FROM CHINESE LITERARY WORKS

Scientific supervisor. **Prof. DSc. Anelia Yaneva**
professional field 8.3. Music and Dance Art, field of higher education 8. Arts,

SOUTHWEST UNIVERSITY "NEOFIT RILSKI"
FACULTY OF ARTS
DEPARTMENT OF CHOREOGRAPHY

This review was prepared in accordance with the Order No. 885 of 20.03.2025. by the Rector of the University of Life Sciences "Neofit Rilski" - Prof. Dr. Nikolay Marin. All documents submitted by the candidate are in accordance with the legal and regulatory framework (Regulations of the South University of Life Sciences on the conditions and procedure for the acquisition of scientific degrees and academic titles; the Law on the Academic Degrees and Academic Titles; and additional regulations and acts related to the procedures)

The transposition of a literary work into the system of the performing, stage and visual arts is a particularly interesting object of study, not least because it is an act of translation from the language of verbosity to the receiving register of another type of artistic expression. The challenges in this transfer are many for artists, but they also provide an opportunity for the active unfolding of the authorial imagination.

In the contemporary era, we are increasingly witnessing the immense possibilities offered by the art of dance in 'reading' literature - its own and others - through systems of choreographic grammar and bodily imagery. Any text can be turned into a dance that speaks vividly enough to both the local and global community, in a universal way. Chinese performing arts, skillfully handle different narrative systems, and in recent decades we have witnessed a saturation of the

cultural space with performances that spectacularly adapt not just literary world classics, but manage to handle a wide range of primary sources belonging to heterogeneous arts.

In this not insignificant research context is situated the dissertation of PhD student *Wang Yingping* ***CHOREOGRAPHIC INTERPRETATIONS OF DANCE DRAMAS ADAPTED FROM CHINESE LITERARY WORKS***. The text is 164 pages long (here I do not count the remaining 5 pages with the other appendices such as biographical data, publications of the PhD student). The scientific apparatus has a bibliography of 56 items, which is very interesting - it lists fundamental Chinese, European, American, Russian and Bulgarian authors (such as Julia Krasteva). I think the selection is very precise and shows the excellent preparation of Wang Yingping. There are 77 footnotes, and it is very impressive that the Chinese sources have been translated into Bulgarian. It is gratifying that in them we find not only the cited literature, but also a lot of cultural and historical clarifications related to the exposition.

The dissertation is structured according to the classical deductive principle - introduction, four chapters with corresponding subchapters, conclusion. In the introduction itself, Wang Yingping outlines the relevance of the topic, the aims and objectives of the research, highlighting the historical dynamics in the development of dance adaptation in the specifics and characteristics of Chinese choreographic practices. The chronological framework related to dance theatre is from the second half of the twentieth century to the first quarter of the twenty-first century, respectively. In the preface of the work itself, the main vectors of the development of choreographic translation literature in China are indicated:

- 1) classical European models - "Romeo and Juliet", "The Lady with the Camellias", etc.
- 2) transposition of the rich, centuries-old national literature (such as one of the great novels, Dream of the Red Chamber, Gods and Myths) and the no less popular classical dramatic constructs of traditional Beijing (and not only) musical drama (also called opera). That is - it is a matter of translation of the indigenous verbal and intangible cultural heritage in the dance theatre area
- 3) Choreographic adaptations of contemporary literary works - through the authorship of Lu Xun, Ba Jing and Cao Yu - the latter is a very bright playwright, recently translated into Bulgarian (with his iconic work "Storm", 2021, Bulgarian Bestseller Editing House, translated by our leading Sinologist Dr. Evelina Hein, compiled by the theatre scholar Prof. Kalina Stefanova, who pioneeringly "brought" to Bulgaria the high examples of Chinese new theatre drama). The placement of contemporary authors on the Chinese dance field also sets the realistic key to choreographic expression, a phenomenon that is quite actively realized these days.

It is on this highly topical third vector that the work of Wang Yingping, ably led by Prof. DSc. Anelia Yaneva, for which I would like to congratulate both the supervisor and the candidate.

The main research questions addressed in the thesis are related to structure, dance forms, building character density, stylistics, and the problems and challenges of translation for the contemporary choreographer. For the purpose of the thesis, theoretical works related to the research topic are traced, analyzed and discussed. The main paradigms in the thesis objectives are ontological, integrating theory and practice, systematization, methodology and content analysis. Indeed, in this initial foundation I personally see a very slender structure, logic and clarity of intention.

The first chapter, "*The Relationship between Literary Works and their Adaptations in Dance Theatre*," is a strong forcing to the theme of the thesis, treading extremely well on semiotic, hermeneutic, and cognitive methodologies in the concreteness of translation from verbosity to dance expression. "*Adaptation for dance theatre is not only a retelling of the original plot and characters' experiences, but it is also a reconstruction of the work through the unique expression of dance theatre. This reconstruction aims to deepen the ideas of the original work, to express the emotions and consciousness of the characters, and to bring the cultural value of classic literary works into a new context*" (p. 24 of the work). I should emphasize that the Chinese language combines pictography, visuality, signification (hieroglyphic, Chinese characters or sign writing) and musicality (through its several tones of reading and pronouncing). This, in turn, is very important for the comprehension and reception of literary text, especially since there are not a few homophonic games in the specificity of the Chinese language that "play" with the signified and the signifier. It is in this direction that the first chapter moves, with active parallels being drawn between the expressive systems of the textual and the moving. How does the dancer's body become a living, 'acting/dancing/vivid hieroglyph' through which we read content, emotions, and characters is the question that Wang Yingping answers.

The problems of cognitive perception, the horizon of aesthetic expectation and cultural accumulations, the abstractness and linearity of narratives, receptive attitudes, and the mechanisms of functioning of readers/viewers in perceiving the work of art - on the one hand literary, on the other choreographic - are also thoroughly and valuable examined. "*The aesthetic expectations of the audience and to remain faithful to the images, characters and emotions of the original characters, or to 'break' with tradition by transforming the characters so that they reflect the choreographer's personal life experience and the spiritual quests of contemporary people*" - this is Wang's conclusion, stated on p.31 of the work. A generalization that is relevant to the whole complex mechanism of adaptation, no matter where it is applied (in dance, theatre, cinema, visual image, installation...) - whether we literally and literalistically follow the text or interpret it. And how far we can afford to "run away" from the literary basis. In fact, it is not only these themes, but the huge theoretical-practical problem of the double authorship, that are embedded and permeate this first chapter. For it is not even just a question of translation, but of a new, second authorship in the transposition of literature into another artistic system. In this context, I would recommend

that the PhD student (which I strongly encourage!) also look at the works of Paul Ricoeur's 'The Conflict of Interpretations' [保罗·利科], Roland Barthes's 'The Imagination of the Sign' [罗兰·巴特], and especially Wolfgang Iser's 'The Range of Interpretation' [沃尔夫冈·伊瑟尔], if possible, for further study.

The second chapter, "*Choreographic Practices in Adapting Chinese Literary Works into Dance Performances*," begins to gradually reveal the underlying ideas outlined in the first. It focuses on the aesthetic principles in Chinese dance theatre, the historical evolution in the course of adaptations, and the direct and indirect methods of stage and choreographic transfer through the example of case and key studies (in this case, it is with *Dream of the Red Chamber*, *Thunderstorm*, *Radio Waves*, *The Street of Three Houses*, *Red Cliffs*, and *Ode to the Red Plum*). The literature-cinema-dance theatre triad is also no small theme, touched upon through the analysis of the iconic works *Red Sorghum*, *The Flowers of War* (based on the text by Nobel Prize-winning author Mo Yan, who also visited the country, and the novel by Geling Yan, in the cinema by Zhang Yimou). A crucial aspect is that of the multiplicity and difference in the handling of the same literary source in diverse creative manifestations and stylistic visions. The analyses related to the ideas of cross-media and reinterpretative mechanisms in the expression of national Chinese cultural characteristics are very interesting. Cinematic approaches in the analysis of Wang Yingping are also touched upon here, drawing on the work of Bela Balazs. This chapter clearly demonstrates the PhD student's capacity for critical, erudite and multi-layered analysis. The only thing missing for me is a summary conclusion segment at the end of the chapter.

The third chapter, "*Choreographic Strategies for Adapting Chinese Literary Works to Dance Performance*," and the **fourth chapter**, "*Content, Value, and Recommendations for Adapting Chinese Literary Works to Dance Theatre*," are now practical and analytical, relating to Wang Yingping's experience and knowledge both as a choreographer, and as a young scholar. The chapters focus on praxis, narrative and psychological strategies in choreographic decisions and image construction, dance techniques, psychologizing through gestural and plastic modes of expression, the cultural impact of adaptation in a contemporary dance situation, and the preservation of literary heritage through its transposition into the language of dance. The two chapters fully develop the aspects and problem circles set out in the first chapter, namely interpretations, double authorship, transformations, freedom and lines of superimposition. The term "*danceness*" is also commented upon in the bosom of the possibilities provided by the literary source and the extent of the underlying potentiality of emotive abstraction. "*This term denotes characters with rich emotions and dynamic possibilities for action, qualities that allow the strengths of dance theatre to be fully exploited while circumventing its limitations. For this reason, choreographers often make necessary adjustments to the identity, character, or even gender of characters in order to enhance their "danceability" while remaining true to the spirit and content*

of the original work. This adaptation is necessary in order for dance theatre as a performing art to create characters that are not only visually striking but also emotionally impactful to the audience" - from p.105 of the thesis. All of the hot spots of analysis are also supported by numerous examples, for which there is a huge body of practical-theoretical material. The conclusion reached by the dissertation is logically, very diligently drawn in the course of the overall development of the thesis: "Dance adaptations broaden the channels of dissemination of literary works and at the same time provide a source of inspiration and performance space for the creation of new dance productions. Last but not least, they offer valuable experience and theoretical guidance for the development of future dance theatre art." 156.

The overall impression is that the dissertation is excellently developed, at a high scientific level, with contributions adequate to the exposition, interesting, significant, with an in-depth look at the Chinese cultural situation and artistic heritage. Definitely a very topical subject. I would recommend it to be published not only in China but also in Bulgaria - I think it is a valuable work for humanists dealing with both arts and the East. No plagiarism violations have been found. The required deadlines have been met and the necessary requisites for public defense are present (dissertation, abstract, CV, publications, etc.). The abstract correctly reflects the content of the thesis. During the PhD, Yingping Wang has published 3 papers in Chinese academic journals, which resulted in the dissertation work being approbated. Before that, she has 10 other publications and participated in many research and practice projects.

Questions:

- Just recently we had a guest of Yu Hua [余华], who is well known and loved in our country both as a novelist with "To Live / 活着" and as a poet/essayist with "China in Ten Words / 十个词汇里的中国". It's tempting to ask: Who is a contemporary Chinese writer/poet who recently moved you and would you transform his text into choreography? And why?
- Would you work on contemporary Chinese poetry and do you think it is suitable for dance theatre in your country?
- Do you have any insight into contemporary Bulgarian literature translated in China (such as Georgi Gospodinov) and would you be interested in adapting a Bulgarian writer to the Chinese and international dance scene?

Dissertation biographical data: Wang Yingping graduated from Xiamen University, Fujian Province in 2014, Department of Chinese Dance, majoring in Dance Art, B.A. degree. She then went on to the Master's program, graduating in 2017. He is a professor of dance at Jimei

University School of Music, an award-winning dancer, and choreographer-director of numerous works. An active practitioner, and a talented theorist.

CONCLUSION:

"CHOREOGRAPHIC INTERPRETATIONS OF DANCE DRAMAS ADAPTED FROM CHINESE LITERARY WORKS" is an excellent dissertation focused on a complex and undoubtedly broad research area related to the ambiguous problems of literary adaptation in the system of other arts, specifically dance. It is without any doubt and with great pleasure that I propose to the members of the scientific jury that the degree of Doctor of Education and Research be awarded to candidate Yingping Wang.

Sofia, 28 April 2025

Prof. PhD. Andronika Mårtonova